

Israëls Onafhankelijkheidsdag 14 mei 1948

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 1992) (Laatste bewerking: 18 mei 2020)

Het was op vrijdagavond 14 mei 72 jaar geleden, net voor het begin van de sabbat, dat David Ben Goerion de onafhankelijke staat Israël uitriep. Het was (5 Iar 5708) op de Hebreeuwse kalender. Dat is de datum die de Israëli's vieren als *Jom Ha'atma'oet* –Onafhankelijkheidsdag. De zevenendertig vertegenwoordigers van de Volksraad ondertekenden de Onafhankelijkheidsverklaring (*Megilat Ha'atma'oet*) en gaven het land zijn Bijbelse naam: Israël. Er ging een golf van geestdrift en ontroering door de harten van het Joodse volk bij het bekend worden van de proclamatie.

Onafhankelijkheidsverklaring David Ben Goerion 14 mei 1948

Na bijna 2000 lange jaren van wachten, van lijden, van vernedering en van onuitsprekelijke wanhoop hadden *de kinderen van Israël* eindelijk het eigen aloude vaderland terug. Het herstel van Israël in 1948 is een van de meest verbluffende gebeurtenissen in de geschiedenis en heeft alles te maken met Gods plan met land en volk.

Diverse Bijbelteksten maken duidelijk dat God wanneer Israël zich van Hem zou afkeren en rebelleren tegen Zijn wet, ze dan verstrooid zou worden naar de einden der aarde en verdrukt zou worden. Daarnaast maken talrijke Bijbelteksten duidelijk dat ze ooit naar het aloude thuisland zouden terugkeren.

Psalm69:36, 105:8 “Want God zal Sion verlossen en de steden van Juda bouwen, opdat zij daar wonen en het bezitten. Hij gedenkt voor eeuwig aan zijn verbond, het woord, dat Hij gebod aan duizend geslachten, dat Hij met Abraham sloot.....”

Ook de profeten spraken van een tijd van wederoprichting aller dingen. Een tijd dat God zich opnieuw over Zijn volk zou ontfermen. Bijbelgetrouwe mensen hebben altijd geloofd dat deze gebeurtenis ooit nog eens zou plaatsvinden. Het was immers God Zelf die de oude profeten de woorden in de mond had gelegd over het herstel van Israël en de terugkeer van het volk uit de natiën!

Ezechiël 36:24 “Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeen vergaderen uit alle landen, Ik zal u brengen naar uw eigen land; Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn.”

Jesaja 43:6 “Ik zeg tot het Noorden: Geef, en tot het Zuiden: Houd niet terug, breng Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het einde der aarde.”

Hosea14:5-6-7 “Ik zal hun afkerigheid genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben, want Mijn toorn keert zich van hen af. Ik zal zijn als de dauw voor Israël, hij zal bloeien als een lelie..... Zijn loten zullen uitlopen; zijn pracht zal zijn als die van een olijfboom en zijn geur als die van de Libanon.”

...hij zal bloeien als een lelie. Omgeving van het meer van Galilea.

Jesaja 61:4 “Zij zullen de overoude puinhopen herbouwen, het verwoeste uit vroeger tijd doen herrijzen en de steden vernieuwen, die in puin liggen, die verwoest hebben gelegen van geslacht tot geslacht.”

Net als het herstel van Israël zouden ook alle buurvolken van Israël waarover in de oudtestamentische profetie wordt gesproken uiteindelijk weer op het wereldtoneel verschijnen en zijn verschenen. Dit waren net als Israël "[verdorpe bomen](#)" maar zijn eveneens weer tot bloei gekomen.

Lucas 21: 29 Let op de vijgeboom en op al de bomen. Zodra zij uitlopen, weet gij uit uzelf, omdat gij het ziet, dat de zomer reeds nabij is.

De Here Jezus sprak over [de vijgeboom](#) het gangbaar symbool voor het land en het volk van Israël. Jezus symboliseerde de vruchtbaarheid van het nationale gebied, en de geestelijke vruchtbaarheid van het volk. Met de gelijkenis van de vijgeboom en alle andere bomen heeft de Here Jezus willen zeggen, dat mensen in staat zijn om uit bepaalde oorzaken bepaalde gevolgen af te leiden.

God heeft nog steeds een bijzondere aandacht voor het volk Israël. Er staat dat Hij het zal gedenken en er een eeuwig

verbond aan zal toevoegen. Het oude Israël is dus niet terzijde geschoven. Israël zal het aloude Bijbelse land voor altijd bewonen en uiteindelijk een zegen voor de wereld worden. Ezechiël zegt dat God verzoening zal doen voor alles wat zij gedaan hebben. Ook de profeet Jeremia vertelt over de vergeving van alle zonden. Maar voor de volken die Israël geslagen hebben, zal het minder goed aflopen. Zij zullen gestraft worden. God zal het bloed van zijn kinderen wreken.

Deuteronomium 32:43 “Jubelt, gij natiën om zijn volk, want Hij wreekt het bloed van zijn knechten en verzoent zijn land, zijn volk.”

Het verhaal doet de ronde dat Israël is gecreëerd omdat Europa zich schuldig voelde over de [Shoah \(Holocaust\)](#). Dit is zover bezijden de waarheid dat zelfs anti-Israëlische historici dit niet durven beamen. Israël is niet echt ontstaan in 1947. In 1947 was Israël al een functionerend land met een eigen taal, cultuur, landbouw, universiteiten, kranten en een eigen leger dat in staat was het land te verdedigen tegen de aanvallen van de omringende Arabische landen.

Het is nauwelijks te bevatten maar er bestaan nog steeds ‘christenen’ die van mening zijn dat het herstel van Israël geen Bijbelse grondslag kent. Sommige ‘christenen’ beweren zelfs dat de terugkeer naar het land al is voltooid in de dagen van Ezra en Nehemia, en dat Oude Testamentische beloften van een inzameling en verhoging van de dag van Israël in haar land werden vervuld bij de geboorte en 'triomf' van de kerk. Ze snappen niets van de Bijbelse geschiedenis van de *kinderen van Israël*, de uitspraken van de Bijbelse profeten en Gods belofte dat Hij ze zal terugbrengen naar de bergen van Israël.

De profeten waren dienstknechten van Gods gezworen verbonden met Israël en onthulden hoe God de relatie tussen het land en het volk van Israël zou gebruiken om zijn heilsdoelen voor alle naties uit te voeren. Zij die de visie van de vervangingstheorie aanhangen heulen met de landrovers in Ramallah en beweren dat Israël ~~Palestijns land bezet~~ en als zodanig een rampspoed over de Arabieren -die zich ten onrechte Palestijnen noemen- hebben uitgeroepen. Ze laten zich misleiden door diverse kerkleiders die beweren dat er geen Bijbels bewijs bestaat dat Israël zich zal herstellen en zelfs beweren in de plaats van Israël te zijn gekomen. Denk hierbij aan het schandalige in december 2009 gepresenteerde [Kairos Palestina document “Uur van de waarheid”](#).

Het document staat bol van de [propaganda](#), [misleiding en ordinaire Jodenhaat](#) en berust op grove geschiedvervalsing. Het is een tendentieuze anti-Israëlische geschrift dat gericht is aan de internationale gemeenschap, de maatschappij, kerkleiders en alle christenen ter wereld, met de bedoeling Israëls unieke plaats in de wereld te veroordelen. Israël wordt als de

bron gezien van het lijden van de Arabische christenen. [De waarheid is echter zoveel anders.](#)

Het document wemelt van de onjuiste voorstelling van zaken. Zo wordt Israël ervan beschuldigd dat de heilige plaatsen in Jeruzalem niet toegankelijk zijn voor niet-joden. **Een pertinente leugen!** Ook zit het document vol van historische onjuistheden. Ze noemen de Israëlische ‘bezetting van Palestijns land’ een zonde tegen God en de mensheid. Veel kerken kunnen met de huidige staat Israël niet uit de voeten. Israël kan niet bestaan. Men

heeft het Joodse volk dood verklaard door de vervangingstheologie de eeuwenoude klacht van de kerken dat de Joden de Here Jezus hebben vermoord.

In het Kairosdocument worden christenen wereldwijd opgeroepen de visie „dat Gods beloften aan Israël, nog steeds van toepassing zijn” te heroverwegen omdat deze visie een „fundamentalistische Bijbelopvatting” inhoudt, die dood en verderf zaait. Er is niets in het rapport te vinden van het onrecht dat het Joodse volk eeuwenlang is aangedaan. Ze noemen de stichting van de staat Israël een ‘Naqba’(catastrofe) net als de nep-Palestijnen en schromen niet Israël als een ‘apartheidsstaat’ aan te merken. [Maar het is geen apartheidsstaat](#). Het woord 'Naqba' is bedacht door de Syrische historicus Constantin Zureiq om de gevolgen van de oorlog van 1948 te beschrijven. In zijn boek uit 1948, [The Meaning of the Disaster](#), zei Zureiq: "De nederlaag van de Arabieren in ~~Palestina~~ is geen kleine ondergang - naksa ... Het is een catastrofe - Naqba - in elke zin van het woord."

[Desmond Tutu](#), een van de vele kerkleiders die Israël beschuldigen van apartheid.

De betrokken kerkleiders helpen mee de geschiedenis van Israël te herschrijven ten gunste van de Baäl-aanbidders in Ramallah en Gaza om zo de haat tegen het Joodse volk en het antisemitisme aan te wakkeren. Ze pretenderen de ware bruid van Jezus te zijn, maar zijn in werkelijkheid overspelig verbonden met de wereld en dit zal daarom niet zonder gevolgen blijven. De Bijbel zegt duidelijk -en de geschiedenis heeft deze waarheid ontelbare keren bewezen -wanneer een volk zich tegen de Joden verheft,

dat ernstige gevolgen zal hebben.

Ook de PKN laat zich al jaren misleiden door valse propaganda en laat zich op allerlei manieren spannen voor het karretje van de anti-Israël lobby. Ook vervalt het PKN hiermee op een eeuwenoude zonde en arrogante wijze het Joodse volk de les te lezen. Bovendien blijken ze Gods Woord ten aanzien van Israëls eeuwenoude recht op het land, in de prullenbak te hebben gegooid. Begin september 2018 beweerde ds. [Jan Offringa](#) dat Israël binnen de kerkorde van de PKN geen ‘aparte plek’ in de wereld inneemt en is het ‘onnodig’ en ‘dubieus’ om daar aandacht voor te hebben. Wat deze figuur voorstaat, is net zo giftig als de beweringen in het Kairos-Palestina document, en [de uitspraken van Maarten Luther](#).

[Times of Israel](#) publiceerde op 28 oktober 2015 een artikel met uitspraken van de Amerikaanse Evangelische christen Jim Fletcher over hoe ver de Evangelische Kerk inmiddels de zijde van het ‘Palestijnse kamp’ heeft gekozen ten koste van Israël. Volgens Fletcher waren de evangelische christenen tientallen jaren lang trouwe supporters van Israël. Het merendeel zag de wedergeboorte van de staat Israël in 1948, als een vervulling van Bijbelse profetieën en het bewijs van Gods trouw. Maar de nieuwe generatie Evangelische leiders houden er een andere mening op na en zijn druk doende de Palestijnse versie te omarmen, zegt Jim Fletcher. Het is volgens hem daarom een ernstige misvatting te denken dat alle evangelische christenen nog steeds pro-Israël zijn.

Fletcher waarschuwt de evangelische christenen op hun hoede te zijn voor de leiders die de zijde van het Palestijnse kamp hebben gekozen. Onder hen bevinden zich Willow Creek pastor [Lynne Hybels](#), Saddleback Community Church pastor Rick Warren, Dr. Gary Burge van het Wheaton College en de christelijke uitgever Cameron Strang. Lynne Hybels en Burge waren in 2012 sprekers op [Christ at the Checkpoint](#) conferentie in Bethlehem, de plaats die in 1995 onder druk van Bill Clinton aan [Arafats terreurbewind is overgedragen](#) en dat terwijl deze stad al eeuwenlang onderdeel van het Heilige land uitmaakte. Bethlehem wordt in de Egyptische Amarna-brieven Beth-Lechama genoemd en maakte indertijd deel uit van Oeroesalim (= Jeruzalem). In de Bijbel wordt de stad voor het eerst genoemd in Genesis 35:19. Bethlehem is de geboorteplaats van koning David en de plaats waar hij werd gezalfd als koning. Ook in het boek Ruth wordt de stad genoemd. Het is de begraafplaats van Rachel de vrouw van Jacob en moeder van Jozef en Benjamin. De profeet Micha leert dat de Messias uit Bethlehem zal komen:

Micha 5:1 “En gij, Betlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid.”

Hier is Rachel begraven aan de weg naar Efrath, dat is Bethlehem.

En natuurlijk is Bethlehem de stad waar Jezus is geboren.

Op de conferentie Christ at the Checkpoint hebben lokale en buitenlandse christelijke leiders Israël neergezet als een natie die niets van doen heeft met het Bijbelse Israël en zodoende geen enkele aanspraak kunnen maken op het aloude Heilige Land. Ze beschuldigen Israël van landonteigeningen, controleposten, opsluitingen en afstraffingen. Zoals de hele anti-Israël kliek noemen ze het [antiterreurhek een 'apartheid wall'](#) en steunen ze praktisch alle eisen van de landrovers in Ramallah.

Volgens Fletcher is het meest verontrustende wel het gemis aan een sterke reactie van andere Evangelische leiders die zich nog steeds achter Israël opstellen en haar zien voor wat ze werkelijk is, inclusief haar gebreken. *'Voor zover ik weet zijn er geen evangelische leiders met een grote achterban in de VS, die zich uitspreken over dit probleem dat zich tot een epidemie ontwikkelt'*, aldus Fletcher, eindigend met de waarschuwing dat 'zoals het zich nu ontwikkelt, de steun voor Israël in de volgende generatie, volledig ten gunste van de nep-Palestijnen zal zijn omgedraaid.'

Het is opmerkelijk hoeveel mensen die zich 'christen' noemen of daarvoor doorgaan, het huidige herstel van Israël afwijzen en daar een eigen interpretatie aan geven. Deze houding draagt ertoe bij dat het de vijanden van Israël in de kaart speelt. Zij wensen er geen rekening mee te houden dat de wedergeboorte van Israël in 1948 in de aloude Bijbelse gebieden Samaria, Judea en de terugkeer naar de stad Jeruzalem in 1967 een vervulling is van talloze Bijbelse profetieën. God heeft het Joodse volk weer naar Sion teruggebracht, louter en alleen vanwege de eed die Hij de aartsvaders heeft gezworen.

Ondanks al meer dan tweeduizend jaar het doelwit te zijn geweest van wereldmachten die haar volledige uitroeiing nastreefden bestaat Israël nog steeds en keren duizenden vanuit de wereld terug naar huis. Het herstel van Israël in 1948 is een van de meest verbluffende gebeurtenissen in de geschiedenis en heeft alles te maken met Gods bedoeling met de echte nazaten van Jacob, de ware Judeeërs. Zij zijn terug in het aloude thuisland, in hun eigen land, een eigen staat, een eigen regering en een eigen taal. Hun taal is bijna 2000 jaar lang een "dode" taal geweest. In onze tijd spreken miljoenen mensen weer Hebreeuws.

Geen enkel volk wordt zo gedemoniseerd als het volk van Israël precies zoals het in Gods Woord is aangekondigd. Het is werkelijk verbazingwekkend te constateren dat grote groepen christenen volkomen blind zijn voor wat er werkelijk aan de hand is. Geen enkel ander volk is het slachtoffer van zoveel haat en massale moordzucht. Al met al, componeren de tegenstanders een portret, niet van een groep mensen met een ruim 3000 jaar oude geschiedenis, maar van een door en door onwettige indringer, onmenselijke en gedemoniseerde groep wezens die geen respect en geen rechten verdienen, zelfs niet het recht hebben om veilig te leven in hun eigen land of zelfs geen recht hebben om te leven. Het is daarom ronduit verbijsterend dat juist Evangelische leiders de kant kiezen van lieden die de [vernietiging van Israël](#) in hun handvest hebben staan.

Sinds de stichting van de staat Israël is dit land een duidelijke vervulling van de Bijbelse profetieën geworden. Een wonder in de ogen van al degenen die de tijd hebben genomen zich in de materie te verdiepen en zich eerlijk met het volk van Israël, de ware Judeeërs, bezig houden. Zowel het land als het volk van Israël zijn onherroepelijk gekozen met het oog op de verlossing van de wereld. De psalmist noemt het bijvoorbeeld een gezworen "statuut" - met een Hebreeuws woord dat een in steen gehouwen decreet betekent, zoals de tien geboden (Psalm 105: 10).

Schokkend is dat de [Danish Bible Society](#) een nieuwe vertaling van de Bijbel heeft gepubliceerd waarin 59 van de 60 verwijzingen naar Israël uit de oorspronkelijke tekst zijn verwijderd. Birgitte Stoklund Larsen, een journalist van de Danish Bible Society zegt dat de kostbare en tijdrovende vertaling nodig was om te voldoen aan de eisen van veel Deense christenen die zich ongemakkelijk voelden bij het lezen van een Bijbelversie die sommigen ertoe zou kunnen brengen het Bijbelse Israël te verwarren met de moderne staat Israël.

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)